

Mien Heijnen

Deze keer geen synodeberichten maar iets wat met ons eigen verleden en onze eigen toekomst te maken heeft: de vergrijzing.

Zoals inmiddels bij de meesten wel bekend is, speelt Mien Heijnen een steeds kleinere rol in onze geloofsgemeenschap. Vele jaren lang was zij lid van de contactgroep en regelde zij een veelheid aan dingen. Zij vulde met haar 'secondant' Fons meestal ook alle gaten die er vielen. Dat is niet onopgemerkt gebleven: terecht is zij gelauwerd, geridderd en zelfs Pauselijk onderscheiden. Er valt wat dat betreft niets meer aan toe te voegen.

De geloofsgemeenschap hecht er toch aan om het terugtreden van Mien en Fons te markeren. Mien is geen lid meer van de contactgroep en wil daar dus ook niet meer op aangesproken worden. Zij blijft natuurlijk wel graag deel van de geloofsgemeenschap en blijft, zolang ze kan, met Fons nog dingen doen en daar zijn we dankbaar voor.

Op zondag 14 juli a.s. willen we tijdens en na de zondagviering stil staan bij het afscheid van Mien, dat gelukkig geen afscheid is.

De toekomst

In het bovenstaande stukje stond in de eerste zin het woord 'vergrijzing'. Een algemeen probleem waar bijna alle verenigingen en besturen - denk aan De Burcht - mee te maken hebben. En dan mogen we in Linden nog niet klagen want er dienen zich toch steeds nieuwe mensen aan.

Maar toch wat de geloofsgemeenschap betreft: het aantal dragende mensen in onze geloofsgemeenschap krimpt en de overblijvers verliezen aan draagkracht. De afgelopen winter met zijn perikelen is wat dat betreft ook wel een leerschool geweest. Kortom we hebben in elke geval behoefte aan mensen die wat zorgtaken over kunnen nemen.

We gaan daar naar op zoek. Maar u hoeft niet af te wachten: ideeën en kandidaten zijn van harte welkom.

De contactgroep